

[Jan Petersen]

10 måneder), for eftertiden ikke opnås SU-stipendium på denne uddannelse, eftersom grunduddannelsen (sygeplejerske) ligeledes er en videregående uddannelse, og vil det således blive sidestillet med studieskift?»

Begrundelse

En todelt uddannelse, som uddannelsen til sundhedsplejerske er, med krav om mellemliggende praktik stilles efter de gældende regler dårligere end én længere uddannelse (f.eks. et medicinstudium), såfremt fortolkningen er, at der er tale om to (forskellige) videregående uddannelser. Med spørgsmålet ønskes oplyst, om dette er tilsigtet, og om der er dispensationsmuligheder, den studerende kan komme ind under, således at der alligevel kan opnås stipendium.

Svar (25/2 92):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Sundhedsplejerskeuddannelsen er godkendt af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte som en støtteberettigende videregående uddannelse. Det er en betingelse for at få uddannelsesstøtte, at man ikke får løn under uddannelsen.

Perioder med uddannelsesstøtte ved en forudgående sygeplejerskeuddannelse fratrækkes ikke i støttetiden til sundhedsplejerskeuddannelsen.

Spm. nr. S 506

Til finansministeren (17/2 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren for finansåret 1992 oplyse, hvor mange indtægter der er opført som negativ udgift, og hvor mange udgifter der er opført som negativ indtægt?«

Begrundelse

For finansloven 1991 har spørgeren gennemgået samtlige konti og kunnet konstatere, at der var opført negative indtægter for i alt 23,3 mia. kr. og negative udgifter for i alt 5,5 mia. kr. Såfremt disse konti blev bogført med de regler, der normalt gælder for debet og kredit, ville det udgiftspolitiske måltal ikke være 235,9 mia. kr. i 1991, men derimod 264,7 mia. kr.

Det er imidlertid spørgerens indtryk, at ministeren ikke er enig i denne opgørelsesmetode af negative indtægter og negative udgifter, hvorfor spørgeren gerne vil have ministeren til for 1992-finansloven at opgøre de nævnte konti.

Svar (26/2 92):

Finansministeren (Engell, fg.):

Det skal indledningsvis præciseres, at omfanget af de nævnte posteringer ingen indflydelse har på opgørelsen af det udgiftspolitiske måltal, da dette omfatter de totalrammebelagte nettoudgifter på statens udgiftsbudget.

Da der er tale om nettoudgifter, har det ingen betydning for måltallets størrelse, om et beløb på udgiftsbudgettet opføres som en negativ udgift eller som indtægt. På samme måde er det uden betydning for måltallets størrelse, om et beløb opføres som en negativ indtægt eller som en udgift.

Siden dets indførelse i 1985 har måltallet omfattet nettoudgifterne på udgiftsbudgettet under §§ 1-36, idet der dog ved opgørelsen af totalrammer og måltal foretages enkelte korrektioner. De indtægter, der henregnes til udgiftsbudgettet, er først og fremmest drifts- og anlægsindtægter, refusion vedrørende EF's markedsordninger samt overførsler fra kommunerne, herunder den kommunale momsrefusionsordning.

Måltallet er således baseret på den sondring, der traditionelt er foretaget mellem statens udgiftsbudget og indtægtsbudget. Sondringen indebærer, at indtægter, som efter de internationale statistiske definitioner indregnes i skatetrykket, normalt placeres på indtægtsbudgettet. Øvrige indtægter, jf. ovenfor, henføres til udgiftsbudgettet, der således viser de nettoudgifter, som skal finansieres. Der henvises i øvrigt til finanslovsforslagets opslagsvejledning, jf. forslag til finanslov for finansåret 1992 side 358 ff.

Udgifter og indtægter budgetteres, med de undtagelser der omtales nedenfor, med positivt fortegn i såvel anmærkningernes standardkontooplysninger som i finanslovsforslagets bevillingstal.

Besvarelsen af spørgsmålet må i øvrigt afhænge af, om der ved opgørelsen af udgifter og indtægter ses på konteringen eller på beregningen af bevillingstal.